

TAZETTE #2

THEATERAANZEE.BE

VRIJDAG 31/07/2015

'DE DIVERSITEIT NEEMT NOG TOE'

INTERVIEW LIV EN SOPHIE OVER JONG WERK

TAZ-Programmatoren Liv Laveyne en Sophie De Somere gingen dit jaar voor de vijfde keer op zoek naar aanstormend talent onder de noemer Jong Werk en De Nomaden.

De formule van De Nomaden bestaat al even lang als TAZ en er zit voorlopig nog geen sleet op. Wat is er zo bijzonder aan het format?

Sophie: "Wel, de formule kwam indertijd tegemoet aan het feit dat heel wat studenten korte toonmomenten maken op school, en dat ze met die compacte voorstellingen bijna nergens terecht konden. Nu, het lastige is dat we merken dat dat stramien een beetje uitsterft in de theaterscholen. Men mikt ook daar meer op grotere en langere voorstellingen. Maar goed, het blijft wel een uitstekende manier om jong talent een kans te geven om zich te tonen zonder dat ze daarom meteen grote en uitgebreide voorstellingen moeten klaarhebben."

In de beleving van heel wat mensen spelen ook de locaties een rol. Alleen al omwille van het feit dat je als toeschouwer op plaatsen terecht komt die je niet kent en waar je anders nooit zou belanden. Sophie, als *location hunter* moet jij Oostende intussen kennen als je broekzak.

Sophie: "Euh, nee. Vraag me niet naar straatnamen of zo. Ik dwaal gewoon rond en als ik op een bijzondere of rare plek stuit, dan vraag ik me af waar die bij zou passen. Het gaat erom of een plek iets toevoegt, iets in vraag stelt. De locatie is dus een extra factor bij het totstandkomen van een voorstelling. Zo blijkt er dit jaar een locatie te zijn waar niet alleen meeuwen en duiven, maar ook vleermuizen deel uitmaken van het decor. Voor we in De Post zaten en er echte theaterzalen gebruikt werden tijdens TAZ, was trouwens alles zowat locatietheater."

Dit is jullie laatste jaar als duo. Liv stopt ermee. Is dat niet raar?

Liv: “Nu ja, stoppen is sterk uitgedrukt. Ik blijf als programmator voor CC De Grote Post wel betrokken en zal sowieso grotendeels bezig zijn met de in- en uitstroom van jong talent van en naar TAZ. Dus het is niet zo dat de samenwerking helemaal ophoudt.”

Jong Werk is zoals altijd goed vertegenwoordigd op TAZ. Vertel eens waarom dat zo boeiend is.

Sophie: “Waar moet ik beginnen? Eerst en vooral is het bijvoorbeeld erg interessant om te zien hoe makers totaal anders omgaan met repertoire. De twee *Medea*'s zijn een uitstekend voorbeeld van die diversiteit in aanpak. Enerzijds is er de ongeremde aanpak van *De Meinhof/Medea* en daarnaast heb je de iets klassiekere, maar toch weer nieuwe en originele vertaling van *Medea* door Gorges Ocloo met Scarlet Anansi Ocloo. Beide vertrekken vanuit hetzelfde repertoirestuk, maar het zijn twee totaal verschillende voorstellingen die op het eerste gezicht niets gemeen hebben.”

Liv: “Bij de jonge makers zie je in de eerste plaats die frisheid, een soort ongereptheid. En een groeiproces natuurlijk. Ik vind het wel interessant om te zien dat jonge Vlaamse theatermakers nu ook teruggrijpen naar klassiek repertoire. Dat werd voordien weinig gedaan, in tegenstelling tot in Nederland, waar jong talent wel meer met klassieke teksten aan de slag ging. Daarnaast vind je in de programmatie veel diversiteit terug: er zit dans, comedy, circus, installatiekunst en zelfs hoorspel in. Daaraan merk je hoe het veld zich heeft ontwikkeld. Die diversiteit is dus niet iets wat wij zelf hebben bedacht, maar vertaalt gewoon wat er leeft.”

Sophie: “Het hangt ook samen met de tijd waarin we leven. Die voortdurende overprikkeling uit diverse hoeken vertaalt zich ook op scene.”

Zie je die genoeg terug in de theaterzalen, die diversiteit die je aanhaalt?

Liv: “Het ligt eraan waar je gaat kijken. Het klopt wel dat de grote theaterzalen meer binnen het klassieke kader denken. De bühne van Het Toneelhuis en NTGent moet gevuld worden. Maar in de kunstenhuizen zie je die tendens om multi-disciplinair en overschrijdend te werken wel terug.”

Wat moeten we absoluut gezien hebben?

Liv: “We hebben uiteraard elk onze favoriet, maar het zou de anderen teveel oneer aandoen om daarop te antwoorden. Bovendien gaat het ook over ontwikkeling en bevinden de jonge makers zich allemaal in een andere fase van hun groeiproces en van hun carrière. Je kunt geen appels met peren vergelijken. Veel van het Jong Werk bevindt zich nog min of meer onder de radar. Het is net de bedoeling van TAZ om hen op te pikken en de kans te geven zich te tonen en zo te groeien.”

Sophie: “Het mooie is net de totaliteit van het gamma, de waaier. Voor heel wat van de jonge theatermakers is het ook de eerste keer dat ze zeven keer op rij spelen. Sommigen zie je echt letterlijk van dag tot dag groeien. Anderen lopen daar net tegenaan, smijten zich helemaal in de eerste voorstelling en moeten vervolgens vechten tegen de neiging om op automatische piloot over te schakelen. Nog anderen proberen gewoon elke dag iets anders uit omdat het kan. Dat maakt het net boeiend.”

Is er nog iets wat we absoluut moeten vermelden?

Sophie: “Ja, de *Nachtmissen*. Die organiseren we dit jaar voor het eerst samen met De Zendelingen. *(Het kunstkritiekcollectief nodigt vier avonden lang jonge makers uit op de sofa om hun werk voor te stellen, BP)* Voor wie weinig van de voorstellingen kan meepikken is dit een fijne manier om toch te proeven van het aanbod.”

Liv: “Je krijgt wat context mee en de formule is erg laagdrempelig: gratis, in het park. Een aanrader dus.”

Hebben jullie je eigen geheime tips en tricks om tien dagen TAZ te overleven?

Sophie: “Roken en drinken.”

Liv: “Nooit meer dan vijf wijntjes drinken. Of nee, maak daar drie wijntjes van. Mijn ouders komen en die lezen misschien mee.” *(BP)*

VERSLAG ‘VYSOTSKY’ 1-2-3... HET FESTIVAL IS GEOPEND

Het officiële startschot van TAZ werd gegeven door *Vysotsky*, de muziekvoorstelling van Zuidpoolreizigers Koen Van Kaam, Sofie Declair, Jorgen Cassier en Jan Bijvoet in samenwerking met wat smeugig kruim van de Belgische muziekscene, Mauro Pawlowski, Sjoerd Bruil en Tijs Delbeke.

Vladimir Vysotsky werd wel eens de Russische Brel genoemd. Sommigen vergeleken hem met Dylan. Zelf noemde hij zich een dichter met een gitaar.

Hoe breng je muziek van een iconische (maar hier nagenoeg onbekende) volksheld wanneer je geen muzikant bent? Je lapt alle idolatrie aan je laars en doet je zin met tekst en taal. Je zoekt een paar bereidwillige huurlingen met voldoende muzikaal talent voor twee en laat je door hen naar een hoger muzikaal niveau tillen. Tenslotte gooi je je dramatische vaardigheden in de strijd.

Het levert niet altijd even fraaie resultaten op wanneer acteurs aan het musiceren en zingen slaan. Maar Zuidpool liet zich uitstekend omringen en ruggensteunen door een ijzersterke band en bleef ver weg van de halfslachtige covers.

Elk lid had zijn of haar eigen toon, timbre en stijl, wat de voorstelling variatie en dynamiek meegaf. Variatie zat er ook in de songs, onder meer omdat de vier zangers zelf de gekozen liedjes bewerkten en dat op een eigen, persoonlijke manier deden. Zo herrees het ene lied al wat doorwrochter, of net naakter dan het andere.

De soms eigenzinnige en subtiele arrangementen maakten nog maar eens duidelijk dat we muzikanten als Pawlowski, Bruil en Delbeke moeten koesteren en aan de borst drukken.

Mooi was ook het zichtbare spelplezier: stuk voor stuk glunderende gezichten waarop te lezen stond dat muziek spelen geweldig is, ook als je geen prof bent.

Een bevlogen en doorleefd concert dus, dat ook te smaken viel voor wie niets heeft met *Vysotsky*.

Wie overigens dacht wat klassieke Mauro-gekke en geflipte herrie mee te pikken keek raar op. Pawlowski toonde al vaker dat hij serviel kan dienen wanneer de context dat vereist.

De vraag rees wat het – talrijk aanwezige – establishment vond van de anti-establishment-liederen. We hebben het hen maar niet gevraagd. Wat Vladimir Vysotsky ervan had gevonden zullen we nooit weten. *(BP)*

ALLEMAAL INDIAAN? MAIS OUI VERSLAG ‘EN SOUVENIR DE L’INDIEN’

Wat is er erger dan een indiaan die de weg kwijt is? Het antwoord, aldus Aude Lachaise, laureaat van de TAZ Jongtheaterprijs 2011, luidt als volgt: een indiaan die lawaai maakt onderweg, bijvoorbeeld omdat hij ongewild takjes kraakt onder zijn mocassins, zodat iedereen hem van ver hoort komen. Het is een weetje dat halverwege de voorstelling *En souvenir de l’Indien* met het publiek wordt gedeeld. Een lijn tekst die wordt uitgesproken door Lachaise zelf terwijl ze – geflankeerd door twee mannelijke performers die, net als haar, halfnaakt op scène staan – enkele kristallen bollen in de lucht houdt. Het zegt veel over de bizarre maar ook wel fascinerende tocht die *En souvenir de l’Indien* is geworden.

Lachaise, afkomstig uit Frankrijk en van opleiding danseres, is als festivallauréate dus met relatief veel vertraging naar Oostende teruggekeerd. Vier jaar na het bekroonde *Marlon*, een solo die als uitgangspunt haar verlangen naar de acteur en het sekssymbool Marlon Brando had, nodigt ze voor een tweede keer haar publiek uit op een bijwijlen komische, bijwijlen licht filosofische trip. Waarom die terugkeer zo lang duurde? *Life is what happens while you are busy making other plans*, zoals de Amerikaanse journalist Allen Saunders in 1957 al schreef. Maar afgaand op de warme respons van het publiek gisterenmiddag in De Grote Post, is die lange tussentijd voorbijgevlogen zonder veel erg.

Lachaise is trouwens niet alleen teruggekeerd, want behalve twee collega’s-performers telt de productie ook een muzikant en, niet onbelangrijk, een regisseur: Laurent Le Gall. Alles wijst erop dat zij als team de grillige verbeeldingswereld van Aude Lachaise goed aanvoelen. En dan nog blijft de voorstelling *En souvenir de l’Indien* soms dansen op een slappe koord: het verhaaltje begint met een theatermaker die een fobie heeft opgelopen voor zijn eigen werk, en dus niet tot daadwerkelijk creëren komt. Het soort onderwerp dat, in het jargon, een grote dosis ‘meta’ uitademt (lees: theater dat over zichzelf gaat, zoals de schrijver die schrijft over zijn angst voor het witte blad, dat cliché), met alle risico’s van dien. Maar Lachaise trekt zich behendig uit de slag, ook als vertelster. Haar Frans, voor de gelegenheid voorzien van Nederlandse boventiteling, trilt en kirt en krult zich in de oorschelp als een lichtvoetig kamermuziekje van Mozart. Het doet denken aan wat schrijver Tom Lanoye gisteren in de *TAZette* liet noteren: het is inderdaad goed dat er op TAZ steeds vaker theater in andere talen wordt geprogrammeerd. Het zet de ramen open van ons denken, van onze referentiekaders, culturele en andere. Zeker wanneer de gast in kwestie getuigt van persoonlijkheid, zoals Lachaise in *En souvenir de l’Indien*.

Wat is nu het verband tussen die indiaan en die vertwijfelde theatermaker? Van dat antwoord zijn we niet zeker. Maar het doet er achteraf beschouwd ook niet toe. Deze vertelling gaat over inspiratie en hoe die soms ongrijpbaar blijft. En daarover heeft Lachaise haar punt onmiskenbaar gemaakt. Op zijn Frans, met veel charme en een vleugje *je ne sais quoi*. *(SH)*

VANDAAG EN MORGEN OM 17U IN DGP (DACTYLO). UITVERKOCHT.

DAGKLAPPER: VRIJDAG 31/07/2015

	DRL	GUERRILLA-INTERVENTIES Onaangekondigde performances in de stad door 5 jonge kunstenaars	NADIA NAVEAU/NICK ANDREWS/GUESTS	IN DE STAD	RAND	GRATIS
10-18U	DRL	FOTO-EXPO Fotografisch overzicht van 10 jaar Theater Zuidpool.	THEATER ZUIDPOOL	KAFFIEBAR FAM JANSEN	RAND	GRATIS
10-18U	DRL	SCHILDER AAN ZEE Schilder Stijn Dierckx maakt live een portret van Theater Zuidpool.	STIJN DIERCKX	LEOPOLDPARK	RAND	GRATIS
10-22U	DRL	BELGISCH CONGO BELGE Postzegelschilderijtjes met een veelzijdig verhaal	TUUR & FLUP MARINUS	CC DGP/LOKETTENZAAL	RAND	GRATIS
11U00	240'	FIGARO Een komische rollercoaster vol amoureuze verwickelingen en doldwaze plotwendingen	COMP. MARIUS	M. HENDRIKAPARK	THEATER	UV
11U00	180'	MONONOMADEN Een reis langs drie bijzondere solo's: 2 performances en een comedyvoorstelling	MONONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
11U00	180'	STEREONOMADEN Een reis langs drie bijzondere duetten: van dans tot performance	STEREONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
11U30	45'	EMBERS Neofolk, flamenco-punk en een vleugje noise	EMBERS	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€ 5.00
15-18U	DRL	SCOTCH Vrolijke party folk op sax en viool, zang op een stuwende bas, drums en gitaar	SCOTCH	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS
15U00	180'	MONONOMADEN Een reis langs drie bijzondere solo's: 2 performances en een comedyvoorstelling	MONONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
15U00	180'	STEREONOMADEN Een reis langs drie bijzondere duetten: van dans tot performance	STEREONOMADEN	VERTREK LEOPOLDPARK	THEATER	UV
15U00	70'	TEN HUWELIJK Een tragikomisch feest dat eindigt in een totaal fiasco, maar gespeeld met liefde, warmte en mededogen	TUTTI FRATELLI	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
15U00	50'	THE LOVER (VARIATION ON LOCATION) Een exploratie van mens en natuur met een minutieuze zin voor detail, van vinger- en teentop tot het puntje van de tong.	BÁRA SIGFÚSDÓTTIR	HANGAAR 1	THEATER	UV
16U00	60'	DE ZOMER VAN 36 Begeleide wandeling in de voetsporen van Joseph Roth.	ELS SNICK	VERTREK LEOPOLDPARK	RAND	UV
16U00	70'	SOLACE Een reconstructie van een uit de hand gelopen repetitieproces	HANNAH DE MEYER	CC DGP/ATELIER +1	THEATER	UV
17U00	60'	EN SOUVENIR DE L'INDIEN Over de inspiratieloze zoektocht naar hét idee.	AUDE LACHAISE/LA.PE.A	CC DGP/DACTYLO	THEATER	€ 12.00
17U00	105'	THE GOLDBERG CHRONICLES Een rechtszaakdrama over een Duitse ondernemersfamilie die in 1919 in Brussel terecht staat	LISABOIA & KUIPERSKAAI	FORTSTRAAT 5	THEATER	UV
18U00	300'	DE GOMAAARTRILOGIE In een bijzonder samenspel van acteurs en houten poppen wordt het leven van Gomaar verteld, met eten, drinken en muziek.	ULTIMA THULE	I.D.P.	THEATER	UV
18U00	50'	THE LOVER (VARIATION ON LOCATION) Een exploratie van mens en natuur met een minutieuze zin voor detail, van vinger- en teentop tot het puntje van de tong.	BÁRA SIGFÚSDÓTTIR	HANGAAR 1	THEATER	UV
19U00	90'	DE LADY MACBETH UIT HET DISTRICT MTSSENSK Over hoe de verveelde en onderdrukte Katarina Ljowowna zich, uit liefde voor haar minnaar, in het verderf stort	THE HOT SHOP/DE WARME WINKEL	H. BAELSKAAI 18 A	THEATER	UV
19U00	60'	THE MACHINE Door continue elkaars woorden en gebaren te reproduceren is de output van deze slimme "machine" telkens anders	ORION MAXTED	AZ ST.- JAN	THEATER	€ 8.00
19U00	60'	TRANSKAMER Een muzikale theatertrip die je onderdompelt in de onrustwekkende en mysterieuze intimiteit van de drie personages	FERDND	ELYSÉE	THEATER	€ 14.00
20U00	45'	ONE BIRD ORCHESTRA Harmonieuze, lieflijke pop met verrassend dreigend kantje	ONE BIRD ORCHESTRA	ATELIER KLEINVERHAAL	MUZIEK	€ 5.00
20U00	80'	SCARLET ANANSI OCLOO In deze eigenzinnige bewerking is Medea de moeder van alle genocides	GORGES OCLOO	BASISSCH. KROONLAAN	THEATER	UV
20U00	70'	TEN HUWELIJK Een tragikomisch feest dat eindigt in een totaal fiasco, maar gespeeld met liefde, warmte en mededogen	TUTTI FRATELLI	CC DGP/GROTE POST	THEATER	UV
21U00	65'	L'UN D'ENTRE NOUS Een fijnzinnige en geestige tekst over fundamentele onderwerpen: van politiek en maatschappij tot liefde en relaties	TRISTERO/TRANSQUINQUENNAL	CC DGP/KLEINE POST	THEATER	UV
22U00	50'	RÖVEN Een collage van een hele gewone dag in een mensenleven en het verlangen naar jeugd en onschuld	NONO C.	H. BAELSKAAI 18 B	THEATER	UV
22U00	60'	TRANSKAMER Een muzikale theatertrip die je onderdompelt in de onrustwekkende en mysterieuze intimiteit van de drie personages	FERDND	ELYSÉE	THEATER	€ 14.00
22U30	45'	ZWARTWERK Afrohouse, hiphop, finale Nieuwe Lichting (StuBru)	ZWARTWERK	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€ 5.00

LITERATUUR LEEFT IN HET MOMENT DIRK PAUWELS OVER 'DE KLEINE BOODSCHAP'

In de festivalbrochure staat ze in een klein hoekje (op pagina 43 rechts onderaan, voor de meerwaardezoekers). Maar zo hoort het ook, in eerste instantie, voor een format dat *De kleine boodschap* heet. Wie bij die titel trouwens aan wildplassen of iets dergelijks denkt, komt bedrogen uit: het gaat om korte tot ultrakorte lezingen van literaire teksten, legt Dirk Pauwels uit. Van poëzie tot opinies tot korte verhalen. En alles daartussen.

De Gentenaar Pauwels is de bedenker van het nieuwe format en was eerder op TAZ te gast met De Derde Colonne – nog zo'n eenvoudig maar doeltreffend concept: een korte theatersolo die alleen in huiskamers wordt gebracht. En cultureel Vlaanderen kent hem natuurlijk als de oprichter van huize Victoria, het vermaarde productiehuis dat later tot Campo werd omgedoopt. Niet verwonderlijk dus dat *De kleine boodschap* ergens aan de stijl van Victoria/Campo doet denken: koppel mensen uit diverse kunst disciplines aan elkaar en zie wat er gebeurt. In dat geval: een brug tussen podiumkunsten en literatuur.

Pauwels: "Het idee is ontstaan omdat TAZ een van de weinige, zo niet het enige festival is waar podiumkunsten – in de breedste betekenis van dat woord – en literatuur samen aanwezig zijn. Het leek me interessant om die koppeling expliciet te maken, weliswaar op een kleinschalige manier. We zijn begonnen door aan vijftig auteurs 'een kleine boodschap' te vragen – uiteindelijk heeft dat 47 korte teksten opgeleverd. In het kiezen van die auteurs was het belangrijk om verschillende generaties aan te spreken, zoals ook TAZ zelf doet: ervaren mensen naast jong talent. En die 47 teksten hebben we aan een zevental spelers overhandigd, met ook daar jonge acteurs naast meer ervaren mensen.

"De jongere acteurs zijn gekozen in dialoog met Jan Steen, de coördinator van het KASK afdeling drama in Gent. Elke dag van deze festivaleditie zitten we met hen samen en lezen we al eens alle teksten van die dag door. En dan gaan ze naar de locaties van de voorstellingen die we vooraf geselecteerd hebben. *De kleine boodschap* staat immers niet op zichzelf: het is een soort van cadeautje voor het festivalpubliek, een geschenkje dat wordt overhandigd vlak voor er een voorstelling of concert begint. Zonder dat er een inhoudelijke link bestaat tussen de tekst en de voorstelling, overigens, want we hebben het schema bewust intuïtief gemaakt, niet op basis van inhoud of thema's. Het zal dus al eens klinken of botsen. Maar dat is niet erg. Deze voormiddag was de eerste keer – een tekst voorafgaand aan het concert van Bert Dockx in Fort Napoleon – en je merkt dat het publiek zo'n gebaar wel apprecieert. Dus ik heb goeie hoop dat het wel lukt allemaal."

Pauwels hoopt in een volgende fase de schat aan nieuwe literaire teksten nog te kunnen bundelen, "maar dat is nog onder voorbehoud". Afgaand op het lijstje van auteurs zou dat zeker een mooie finale zijn, met bekende namen als Josse De

Pauw, Bernard Dewulf, Griet Op de Beeck, Annelies Verbeke en Arne Sierens naast jongere pennen als Louise Van den Eede, Ben Benaouisse, Tom Dupont en Midas De Sadeleir. (SFH)

DAGELIJKS OP DIVERSE LOCATIES, EEN KWARTIER VOOR AANVANG

VLEESWAREN / RUILBEURS *De Kleine Boodschap* van Paul Demets

*Je tepelhof mijn fluitekruid
Je ouverture mijn toverfluit
Je voorspel mijn hinkstapsprong
Je ademstoot mijn klapleng
Je kerstsok mijn paashaas
Je jubelteen mijn tenenkaas
Je tompoes mijn spuitbus
Je zeepaard mijn octopus
Je knijpkat mijn brandslang
Je theemuts mijn nijptang
Je kruidentuif mijn zoutvat
Je pot mijn ketel
Je peper mijn pekel
Je goud op snee mijn vulpen
Je rusttijd mijn wedren
Je nachtlamp mijn mijnramp
Je bloementuin mijn werkkamp
Je lachgas mijn kanarie
Je fluijstertoon mijn bombarie
Je pinautomaat mijn zakgeld
Je vredesplein mijn straatgeweld
Je melkkannen mijn botenvloot
Je hongersnood mijn droog brood
Je dikkopje mijn kikkerdril
Je gezondheidskuur mijn griepbacil
Je Alpen mijn hoorn
Je mariablauw mijn christusdoorn
Je buidelgas mijn regenjas
Je eau de toilette mijn uitlaatgas
Je vlag mijn lading
Je verzamelwoede mijn gading
Je handrem mijn versnellingspook
Je Jodenster mijn Gazastrook
Je benzinetank mijn schroeflop
Je handgebaar mijn kolenschop
Je vasttapijt mijn stofzuigzak
Je tandglazuur mijn pruimtabak
Je parelketting mijn duikersklok
Je loopschoenen mijn wandelstok
Je snor mijn profetenbaard
Je zeilschip mijn hemelvaart
Je borstwering mijn uitkering
Je nering*

*Krijg dan toch
de tering*

'ER HEBBEN AL DUIVEN OP GEKAKT'

STIJN DIERCKX, SCHILDER IN ACTIE

Wie het Leopoldpark binnenwandelt kan er niet naast kijken: een *bigger than life*-portret van theater Zuidpool prijkt er boven het hellende gras naast de vijver. *Work in progress* van Stijn Dierckx.

Het CV van de kunstenaar leest als een boek met een ongeloofwaardige plot: ontwikkelingssamenwerker-dramaturg-journalist-matros-schilder.

Dierckx: "Toen ik 14 was twijfelde ik tussen kunst of de wereld redden. Ik dacht niet dat het allebei kon en ben dan maar pedagogie gaan studeren. Na mijn studies belandde ik als ontwikkelingswerker in Afrika en Chili en later bij een organisatie voor kansarmen waar nog veel later Tutti Fratelli uit zou voortvloeien.

"Op een dag kwam ik Griet Op de Beeck tegen en zij vroeg me om bij het Toneelhuis te komen werken. Maar eigenlijk had ik niets met theater. Ik was ervan overtuigd dat ik vroeg of laat bij schrijven zou uitkomen.

"Maar diep vanbinnen zat er nog altijd dat verlangen om een oerdiscipline in de kunst te leren. Op m'n dertigste begon ik aan een schildersopleiding bij Fred Bervoets. In m'n derde jaar ben ik ermee gestopt. Het technische was achter de rug en ik had er uit gehaald wat ik zocht.

"Bij de VDAB vond men dat ik intussen wel genoeg had aangemodderd en eindelijk eens iets mocht terugdoen voor de samenleving en een stiel kiezen. Ik koos voor een knelpuntberoep, namelijk dat van matros. Gelukkig brak al snel de crisis uit, waardoor de meeste boten aan wal bleven.

"Daarna heb ik een jaar of drie voor *De Morgen* geschreven. Interessante tijden, maar het schrijven leidde me af van het schilderen. Dus ben ik voluit voor de schildersstiel gegaan. In 2012 organiseerde ik m'n eerste expositie en vanaf 2013 ben ik fulltime gaan schilderen.

"Ik kende Koen en Jan van Zuidpool en via hen ben ik hier op TAZ beland. Het eerste idee was eigenlijk om een groot schilderij te maken en dat gewoon door weer en wind te laten vergaan. Maar de weersomstandigheden zijn onvoorspelbaar. Dus besloot ik gewoon live in het park te schilderen en te laten gebeuren wat zou gebeuren. Er hebben al duiven op het doek gekakt en de slagregen deed al z'n werk.

"Ik wil er niet al te veel duiding bij geven. Iedereen mag er naar kijken zoals hij wenst. Bovenal is het een portret van centrale gast Zuidpool, dat na TAZ bij hen in de inkomhal komt te hangen. Ik wil er bruto mee omgaan en het klassiek opbouwen. Het proces of de evolutie van het werk wordt gefilmd en valt te bekijken op de festivalwebsite (www.theateraanzee.be). Het is een beetje zoals een open keuken. Ik heb geen idee waar ik ga uitkomen. Het is de bedoeling dat mensen 's avonds aan de toog zeggen 'Gisteren was het beter.'" (BP)

DE DOOD EN DE DRONKEMANSDANS

VERSLAG OVER 'DE ZOMER VAN '36'

De Oostenrijkse cultschrijver Joseph Roth haatte zwemmen. Iedere vriendelijke uitnodiging om een plonsje in het Noordzeenat te maken, wees hij kregelig van de hand met "Vissen gaan toch ook niet op café?" En hij haatte wandelen. Hij was veeleer de man van de betere Italiaan, de dubbele jenever in Brasserie du Parc en achteraf een korte dronkenmansdans terug naar zijn hotel. Zulke gemakkelijke anekdotes over Roths verblijf in Oostende vertelt de vertaalster van zijn journalistieke werk Els Snick in overvloed en met veel geestdrift. Dagelijks gidst zij een groepje literatuurleefhebbers doorheen de koningin der badsteden, op zoek naar sporen van Roths levenswandel aldaar in de hotte zotte zomer van '36.

Volledig in de lijn van de romancier met dandyeske allure is de wandeling veeleer een ommetje, dat eindigt met een glaasje in restaurant BeauSite op de dijk. Schilder Bjorn Baelen stelt er portretten ten toon van kunstenaars die betrokken waren bij de Eerste Wereldoorlog. Zo ook van Roth, die vergeefs vocht voor het voortbestaan van Oostenrijk-Hongarije. Voorts doet de literaire wandeling slechts een vijftal plekken aan en dat komt de vaart van Snicks verhaal ten goede. Ze is een geboren verteller, die het hedendaagse Oostende van schoenen- en wondermatrassenwinkels omtovert tot de stad van Hôtel de la Couronne en boekhandel Corman, die destijds ook emigrantenkranten verkocht. Snick illustreert haar verhaal dikwijls met ongepubliceerde foto's. Wat Oostende en te veel verveine-likeur met een mens kunnen doen, toont de foto bij deze bijdrage. Drie jaar later sterft Roth, in een Parijse goot met een lever ter grootte van een voetbal. Zijn liederlijke doortocht door Oostende lijkt de laatste stuip trekking van een wereld die uit elkaar valt.

Het gidswerk van Snick overstijgt de anekdotiek en het clichébeeld van Oostende tijdens de belle époque dat iedereen kent van vergeelde prentbriefkaarten. De Venetiaanse galerijen en de paardenraces. Ze vertelt over de vluchtelingenstad Oostende, over de thuisloosheid als terugkerend thema in Roths oeuvre en legt parallellen met actuele conflicten, zoals dat in Oost-Oekraïne. De bredere context van de nazistische boekverbrandingen en de Olympische Spelen in '36 te Berlijn wordt geschetst.* De gebalde, geheven vuist van Jesse Owens als antwoord op de Hitlergroet van de uitzinnige menigte. De hoop van de joodse kunstenaarskring in Oostende om huiswaarts te keren die omslaat in de vrees dat alles onomkeerbaar is. (MV)

DAGELIJKS OM 16U, IN DE STAD, VERTREK LEOPOLDPARK, INFOSTAND CAFÉ KOER

*De Olympische Spelen van '36 vonden plaats in Berlijn en niet in München, zoals gisteren in de *TAZette* werd beweerd. Onze welgemeende excuses voor het eventuele historische ongemak.

TAZ ACHTER DE SCHERMEN

LOGBOEK VAN DE ONTHAALDAMES

9u00: Het TAZ-onthaal ontwaakt. De sfeerlichtjes worden aangestoken. Stille voor de storm.

9u05: De pasjesprinters schieten in gang, dranksaldo's worden opgeladen, maaltijdbonnen geprint, hotelvouchers uitgedeeld, vrijwilligerscontracten ondertekend, wegbeschrijvingen gedeclareerd.

9u15: Nathalie schenkt een tasje koffie in. Bah, koude koffie van gisteren.

9u25: Eén van de kleurrijke figuren van Tutti Fratelli komt een praatje slaan aan de balie.

10u05: Oona vraagt zich af waar alle balpennen toch altijd blijven. Het mysterie van de verdwijnende stylo's.

10u15: Eén van de zoveel leveringen. Sponsorbanners, buttons, 5.000 wc-rollen. *You name it.*

10u25: "k è'k ik gelijk ne keer ne vraagsken: zijn er nog fietsen?" We doen voor de zoveelste keer het schrijnende tekort aan rijwielen uit de doeken. En proberen het leed te verzachten met een gratis kaartje van De Lijn.

10u28: "Maar natuurlijk mag je je t-shirt nog wisselen, 't zijn inderdaad kleine maatjes. Eens passen?" Het TAZ-onthaal is soms ook een boetiek waar vrijwilligers hun torso's ontbloten. "Nee, doe toch maar ne large."

10u30: Chaos. Negen vrijwilligers tegelijk aan de balie. De contractgegevens zijn nog niet compleet. Gebabbel van jewelste. T-shirts vliegen in het rond. Neklintjes ook.

9u30: Alweer een goeie ziel die een fietst wenst, die we moeten teleurstellen.

9u47: "Nee, er is hier geen USB-stick binnen gebracht, sorry".

9u49: "Nee, geen verdeelstekker gezien. Wie ging dat komen brengen?"

10u45: We tellen de sweaters en maken een raming van de nog uit te delen t-shirts.

11u14: "Nee jammer, nog steeds geen fietsen."

11u25: Een sympathieke heer van de catering komt ons een thermos verse koffie brengen.

11u45: De melding komt binnen dat fiets nummer 47 platte band heeft.

11u52: Een arme techniekier komt met een snijwonde het onthaal binnen. EHBO, Eerst Hulp Bij het Onthaal!

12u30: Een deel van de onthaaldames beslist om de hongerige magen te spijzen.

12u31: Man komt binnen met een vraag over het Internaat aan Zee.

12u32: Vrijwilliger heeft dringend een pasje nodig.

12u33: Alweer een geblesseerde techniekier met een pijntje.

12u34: Een gezelschap is net gearriveerd en moet snel wegwijs gemaakt worden op het festival.

12u35: Vrouw heeft begeleiding nodig naar de productiebureaus boven.

12u36: We krijgen een briefkaart van Raymondje, het zeeonthaahondje.

13u20: De onthaaldames kunnen eindelijk gaan eten.

14u00: Ilse snijdt het rijsttaartje aan. Mjamjam.

14u30: Bruno, de onthaalhond, krijgt een wandeling. Zakje voor het kakje niet vergeten.

15u03: Alle bedden in Oostende zijn bezet. Geen vrije hotelkamer meer te vinden. Lien, onze superchef hotels, krijg er de kruk van.

TAZ KLIMAATNEUTRAAL

mmm, restjes

Wist je dat....

deTAZ-kok geen restjes weggooit, maar alles opwerkt in creatieve gerechtjes?

Tip van de chef > Pesto van radijsjesloof
Ingrediënten: het loof van 1 bosje radijsjes, 20 g versgeraspte Parmezaanse kaas, 2 el pijnboompitten, 1 teentje look, ca. 5 el olijfolie, peper en zout

Bereiding: was het radijsjesloof en verwijder eventuele vergeelde blaadjes. Zwier het loof droog, of dep droog met keukenpapier. Doe het loof, de look, de pijnboompitten en de kaas in een blender en mix fijn. Voeg dan beetje bij beetje de olijfolie toe tot je een smeug mengsel hebt. Kruid met peper en zout.

.....
TAZ & LLO werken samen om TAZ klimaatneutraal te maken:
.....

WWW.LANGLEVEOOSTENDE.BE

EXPEDITIE ZONDER EINDE

INTERVIEW MET DE GUERRILLA'S NADIA NAVEAU,
NICK ANDREWS EN GUESTS

Sinds gisteren maken vier masterstudenten van KASK en Sint-Lucas Antwerpen het strand van Oostende onveilig met een reeks artistieke guerilla-interventies. *Los comandantes* zijn beeldhouwster Nadia Naveau en schilder Nick Andrews. *TAZette* liep met graagte in hun hinderlaag.

Zuidpool nodigde jullie uit voor TAZ. Wat is jullie band met het gezelschap?

Nick: "We kennen de Zuidpolers van de Antwerpse kunstscène. Er bestaat een grote wederzijdse belangstelling en appreciatie voor elkaanders werk. Zij bezoeken onze tentoonstellingen, wij gaan naar alle Zuidpool-producties kijken."

Nadia: "En Declair is een grote naam in 't wereldje, natuurlijk. Ik werkte samen met Jan Declair voor de voorstelling *Faust ofte Krakeling beneden de Louteringsberg* van Pjeroo Roobjee."

Nick: "In de lijn van TAZ kozen we ervoor om geen eigen werk voor te stellen, maar om enkele studenten daartoe de kans te geven. We selecteerden vier jonge artiesten op basis van kwaliteit, diversiteit en affiniteit met performance."

Vanwaar de titel Guerrilla-interventies?

Nick: "Een guerrillaleger bestaat slechts uit een kleine groep, zoals artiesten in onze maatschappij een kleine groep zijn die zich onderscheiden door een andere kijk op de werkelijkheid. Die kijk wordt gekenmerkt door verwondering. En net als guerilla's zijn de performances van onze studenten soms zichtbaar, soms niet. Ze duiken op en verdwijnen opnieuw." (MV)

OVERZICHT VAN DE INTERVENTIES

- Illustrator Senne Claes schilderde gisteren een impressie van de Noordzee op een witte muur in de haven. Hij maakte slechts gebruik van twee brandblussers, één gevuld met gele verf, één met blauwe.
- Beeldhouwster Maika Garnica voorziet morgen twee guerilla-interventies. Ze zal een grote zandberg ophopen, erop plaatsnemen en de berg laten wegsmelten in de vloed. En ze zal een interactieve performance houden met zandhoopjes als zonnwijzer en de schaduwen van passanten als de wijzers.

- Beeldhouwster Chiaki Kato maakt witte kwalachtige vliegers.
- Schilder Ben Sledsens is de meest klassieke artiest van het viertal. Hij werkt sinds gisteren op het strand aan een schilderij, geïnspireerd door het werk van Ensor.
- Op 1 augustus volgt een gezamenlijke performance: de re-enactment van een Zuidpoolexpeditie, geïnspireerd door de poster van TAZ, want, zo klinkt het in koor, "het kunstenaarschap in het algemeen en deze performances in het bijzonder zijn één grote ontdekkingstocht."

TELEX

The Goldberg Chronicles: nog steeds in Fortstraat 5, maar in openlucht. Hierdoor wél toegankelijk voor andersvaliden. Aangepaste kledij is aan te raden.

Goed om weten: de voorstelling *En souvenir de l'Indien* van laureaat jongtheaterprijs 2011 Aude Lachaise duurt 60 in plaats van 50 minuten. Aansluitende voorstellingen bijwonen is geen probleem.

Niet te missen muziek vanavond: *Transkamer* van FERDND (met o.a. Mauro Pawlowski) om 19 én 22 uur in Elysée, of de geïmproviseerde vocale harmonieën van One Bird Orchestra om 20 uur in atelier kleinVerhaal (Sint-Sebastiaansstraat 16).

Tijdens TAZ verzorgen de communiezieltjes van De Zendelingen vier keer een Nachtmis. Sluit op 1, 3, 5 en 7 augustus je TAZ-dag af met deze late night talkshows, een focus op het luik Jong Theater. Allemaal gratis vanuit de sofa van Janne Desmet in het Leopoldpark. Op zaterdag 1 augustus draait alles rond Medea onder de titel *Kill your darlings*.

Sinds gisteren viert Monsieur Le Selecteur Jan Ducheyne een persoonlijk jubilee op TAZ. Naar aanleiding van 10 jaar muziekselectie palmt hij elke dag vanaf middernacht het CultuurCafé van cc De Grote Post in met zijn Late Night Music Sessions. Reeds bekendgemaakte gastdj's van dienst zijn Mauro Pawlowski (2/8), JP The Legend (3/8), De Witte Neger (6/8) en special guest Comp. Marius met hun Club Boulémie.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Matthias Velle, Phéline Thierens, Simon Vandekerckhove

Foto's: Floyd Koster, Maarten van de Put, Sarah Oyserman, Inge Baes, Roehl Zenfolio

VU: LUC MIUYLAERT, TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A, 8400 OOSTENDE